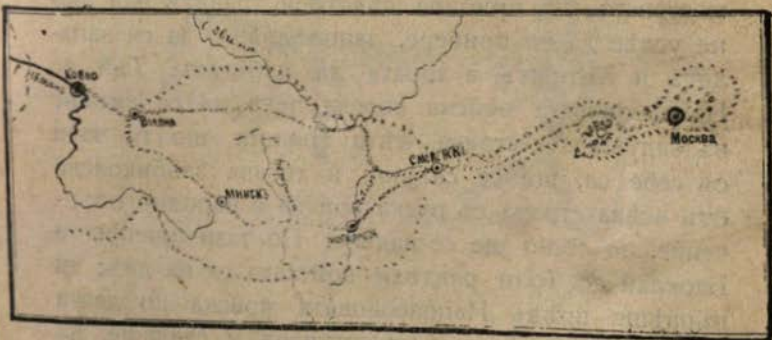

приятелска страна безъ храна, въ студоветъ и мразоветъ? Затова трѣбва да пжтувате цѣли години!

— Не, възрази Наполеонъ. Подиръ два мѣсеца Александъръ ще ми се моли за миръ. Боляритъ и земледѣлцитъ ще го накаратъ да направи това. Ето че Полша се намира вече въ ржката ми. Какъвъ срамъ за Александра, че той изгуби тая страна безъ една битка. Поляцитъ ще бждатъ вече голѣми врагове на Русия.

Обаче, Наполеонъ, който бѣ великъ и непобдимъ пълководецъ до тази минута, се излъга. Рускитъ боляри, търговци, земледѣлци и пр. не

Пжтътъ на Наполеона до Москва.

само не накараха Александра да се моли на Наполеона, ами тѣ сами съ царско позволение събраха на своя смѣтка и образуваха народно опълчение, народни войски отъ здрави и яки селяни. Тия войски тѣ заведоха по пжтя, дѣто ще мине Наполеонъ, за да нападатъ ненадѣйно и отъ скрити мѣста върху неговата войска, да ѝ отнематъ храната, да избиватъ конетъ и воловетъ, да унищожаватъ колата, съ които френцитъ си каратъ дрехи, оржжия, храна и т. н.